

TYGODNIOWY PRZEGLĄD SPORTOWY

Zacięte walki o punkty ligowe

„Derby Krakowa” kończą się bezbramkowo – Sukces CWKS-u

Wczorajsza niedziela upłynęła pod znakiem zaciętych zmagania • punkty ligowe.

Z wyjątkiem meczu Kolejarka warszawskiego z Gwardią szczecińską, w którym to spotkaniu łatwe i wysokie zwycięstwo odniosła drużyna warszawska, w pozostałych meczach walczone zacięcie • punkty.

Już w sobotę w meczu Górnika radlińskiego z krakowskim Włóknierzem zawodnicy obu zespołów stoczyli twardą walkę o punkty, którymi w rezultacie podzielili się. Z jeszcze większą ambicją zagrało Ogniwo w meczu przeciw swemu lokalnemu rywalowi — Gwardii, lecz mimo przewagi posiadanej przez cały przeciąg spotkania uzyskało jedynie wynik remisowy 0:0, który Gwardia ma do zawdzięczenia wspaniałemu w tym dniu broniącemu Jurowiczowi.

CWKS, jedyny zespół ligowy, który dotychczas nie stracił żadnego punktu, rozegrał w Bytomiu ciężkie spotkanie z miejscowym Ogniwem, z którego wyszedł bogatszy o dalsze dwa punkty, wygrywając 1:0.

Budowlani i Włóknierz Łódź, wykorzystali atut swego boiska i zwyciężyli groźnych przeciwników, jakimi był Kolejarkę Poznań w meczu chorzowskim i Unia w meczu łódzkim, w identycznym stosunku 3:1.

W rozgrywkach pierwszej ligi nastąpi znowu dwutygodniowa przerwa, przy czym w najbliższą niedzielę piłkarze polscy zmierzą się w Budapeszcie z pierwszą reprezentacją Węgier, a już w czwartek w Chorzowie nasz drugi garnitur rozegra mecz z drugim teamem węgierskim.

Wyniki ostatnich spotkań ligowych

w Krakowie:

OGNIWO Kr.—GWARDIA Kr. 0:0.

WŁÓKNIARZ Kr.—GÓRNIK Radlin 1:1 (1:0).

w Warszawie:

KOLEJARZ W-wa—GWARDIA Szczecin 5:0 (2:0).

w Bytomiu:

CWKS—OGNIWO Byt. 1:0 (1:0)

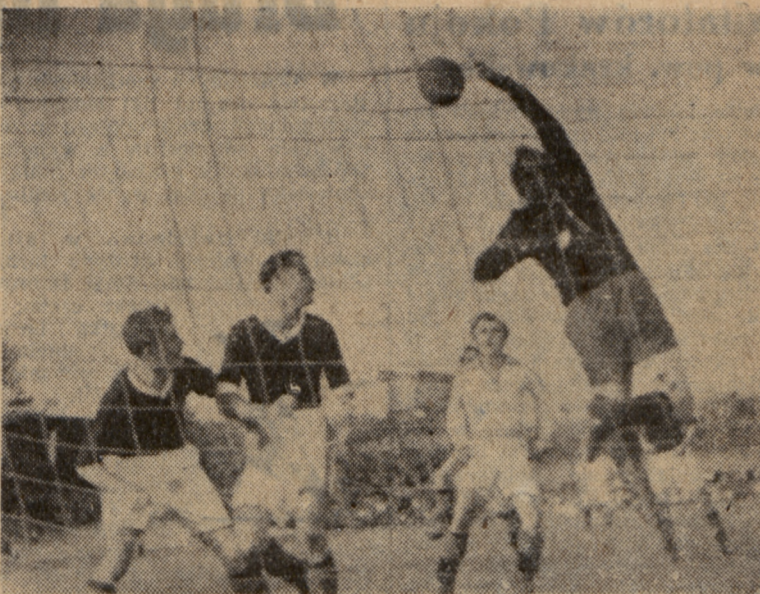
w Chorzowie:

BUDOWLANI—KOLEJARZ Poznań 3:1 (0:0).

w Łodzi:

WŁÓKNIARZ Łódź — UNIA Chorzów 3:1 (1:0).

Tak broni zasłużony mistrz sportu!

Najlepszym zawodnikiem na meczu Ogniwo—Gwardia był bramkarz Jurowicz. Widzimy go na zdjęciu, wytapującego górną piłkę po rzucie z rogu, bitym przez Miśiaka.

CWKS bez straty punktu nadal na czele

Niedzielne spotkania ligowe spowodowały przetasowanie jedynie w środku tabeli, gdzie po zwycięstwach odniesionych w dniu wczorajszym awansowały zespoły: Kolejarkę warszawskiego, Budowlanych i Włóknierza łódzkiego. Szczególnie na uwagę zasługuje wysoka stosunkowo lokata Włóknierza Łódź, drużyny która niedawno zajmowała przedostatnie miejsce w tabeli. Dziś Włóknierze łódzcy krocą na szóstym miejscu, wyprzedzając lepszym stosunkiem bramek Gwardię Kraków i Kolejarkę Poznań.

Po remisie z Górnikiem Radlin krakowski Włóknierz spadł na dziesiąte miejsce w tabeli.

Trzy ostatnie miejsca zajmują nadal Unia Chorzów, Ogniwo Bytom i Gwardia Szczecin, które doznały wczoraj dalszych porażek.

W czołówce tabeli nie zmieniło się nic. CWKS wygrywając w Bytomiu z Ogniwem, przy równoczesnym remisie krakowskiego Ogniwa odsunął się od swego najgroźniejszego rywala o dalszy punkt, mając już 2 punkty przewagi nad drużyną krakowską, która z kolei wyprzedza o 2 punkty radlińskiego Górnika.

Na czwarte miejsce wyszedł Kolejarkę warszawski, lawirujący pomiędzy czołówką a grupą środkową.

Tabela ligowa po wczorajszych meczach przedstawia się następująco:

1. CWKS W-wa	6	12	14:5
2. Ogniwo Kr.	6	10	10:4
3. Górnik Radl.	6	8	12:6
4. Kolejarkę W-wa	6	7	13:7
5. Budowlani	6	6	12:8
6. Włóknierz Łódź	6	6	10:9
7. Gwardia Kr.	6	6	4:4
8. Kolejarkę Pozn.	6	6	7:11
9. Włóknierz Kr.	6	5	13:13
10. Unia Chorzów	6	3	8:12
11. Ogniwo Bytom	6	3	3:9
12. Gwardia Szczec.	6	0	4:23

Wielki sukces Piątka

POLSKA—SZWAJCARIA 4:1
W PUCHARZE DAVISA

ZURYCH (obsł. wł.) W dniu wczorajszym zakończył się między państwowy mecz tenisowy o puchar Davisa pomiędzy Polską a Szwajcarią. Tenisiści polscy odnieśli poważny sukces, zwyciężając 4:1. Ostatni dzień rozgrywek przyniósł wielki sukces Płatkowi, który pokonał mistrza Szwajcarii Spitzera 8:6, 6:4, 6:4.

Skonecki pokonał Albrechta po pięciosetowej walce 3:6, 5:7, 7:5, 6:3, 6:3. Wynikiem tym Polska zakwalifikowała się do ćwierćfinałów w strefie europejskiej.

Liga węgierska

BUDAPESZT (obsł. wł.) W dniu wczorajszym uzyskano w dniu wczorajszym następujące wyniki:

Budapesti Dózsa — Szegedi Honvéd 2:2 (1:0); Bud. Bastya — Győri Vasas 3:2 (1:1); Csepeli Vasas — Diósgyőri Vasas 3:1 (1:0); Bud. Vasas — Szombathelyi Lokomotiw 6:0 (1:0); Bud. Honvéd — Budapesti Kinizsi 8:2 (3:0); Salgotarjani Banyasz — Voros Lobogó Soros 1:0 (1:0); Szegedi Petőfi — Dorogi Banyasz 3:3 (2:1).

Chemie (Lipsk) mistrzem ligi NRD

BERLIN (obsł. wł.) W dniu wczorajszym rozegrano w Lipsku na Ernst Thelmann Stadion rozstrzygające spotkanie piłkarskie o mistrzostwo I ligi NRD pomiędzy Chemie (Lipsk) a Turbine (Erfurt).

Po bardzo szybkiej i na dobrym poziomie stojącej grze spotkanie zakończyło się zwycięstwem Chemie 2:0, która tym samym zdobyła tytuł mistrza Niemieckiej Republiki Demokratycznej na rok 1950/51.

Głos całego narodu polskiego

Pod Kartą Narodowego Plebiscytu Pokoju złożyło swe podpisy dotychczas ponad 11 milionów Polaków. W dniu wczorajszym zainicjowała swą wolę utrzymania światowego pokoju wleś polska dalszymi milionami podpisy. Cały naród zjednoczył się w dniach Narodowego Plebiscytu Pokoju wokół apelu Światowej Rady Pokoju, solidaryzując się w pełni z doniosłym apelem o zawarcie Paktu Pokoju między pięcioma wielkimi mocarstwami.

W wielkiej akcji zbierania podpisów pod Kartą Narodowego Plebiscytu Pokoju wyróżnili się sportowcy polscy, aktywni agitatorzy pokoju. W dniu 17 maja członkowie wszystkich zrzeszeń sportowych, klubów i kół ruszyli w teren, by zbierać podpisy pod manifestem.

W niedzielę, kiedy akcja plebiscytowa objęła wleś, w pierwszych szeregach agitatorów pokoju kroczyli członkowie LZS-ów, świadomi swych poważnych zadań w walce o pokój.

Akcja plebiscytowa, która stała się w Polsce potężną manifestacją w obronie naszej niepodległości, w obronie praw do dalszego pokojowego rozwoju naszej ojczyzny, wykazała raz jeszcze żwawość całego narodu, jego wkład w światowe dzieło utrwalenia pokoju.

Naród polski, pragnący żyć i pracować nad odbudową swego kraju, nad realizacją Planu 6-letniego, jednocząc się w obronie pokoju, pokrzykuje zbrodnicze plany amerykańskich imperialistów zmierzające do rozpętania nowej wojny światowej.

Swymi podpisami pod Kartą Narodowego Plebiscytu Pokoju, społeczeństwo polskie zainicjowało nieugiętą wolę obrony światowego pokoju, zagrożonego przez imperialistyczny obóz podżegaczy wojennych.

Spółczesność polskie miliony podpisy pod Kartą Narodowego Plebiscytu Pokoju dało wyraz silnej i niezłomnej woli całego narodu pragnącego pokoju światowego i walczącego o niego zdecydowanie.

Jurowicz demonstruje wspaniałą klasę

i wyrównuje przewagę Ogniwa w polu

OGNIWO—GWARDIA 0:0

Piękna pogoda. Mrowie zwolenników piłki nożnej wypełniło stadion Ogniwa po brzegi. Zbliża się moment rozpoczęcia emocjonującego nieomal pół Krakowa spotkania piłkarskiego.

Przed mikrofonem staje zastępca przewodniczącego MRN — Tadeusz Mrugacz. W uciśniony tłum widzów padają z głośników mocne słowa apelu Światowej Rady Pokoju, przyjęte przez publiczność spontanicznymi oklaskami.

Jaskowski i Kaszuba, za chwilę przeciwnicy w szlachetnej walce sportowej dzielą się z zebraną publicznością wrażeniami z pobytu piłkarzy polskich w NRD. Zgodnie

stwierdzają manifestacyjne, serdeczne przyjęcie polskich piłkarzy w Berlinie, Dreźnie i Lipsku.

Zgodnie stwierdzają na podstawie swych spostrzeżeń, że Niemiecka Republika Demokratyczna jest silnym ogniwem światowego frontu pokoju.

Piękny mecz. Twarda, męska walka drużyn, kontynuujących świetne tradycje krakowskiego piłkarstwa. Nad nerwami zawodników panuje p. Andrzejak, który próbuje gry faul Flanka i Szczurka szybko likwiduje. Trudne to zadanie w tym spotkaniu wypełnił bez zarzutu i bez zasadniczych omyłek.

Widownia jak zwykle podzielona na dwa obozy przeżywała silne emo-

cje. Tym razem „ciężkie życie” mieli zwolennicy „gwardzistów”.

Młoda, skonsolidowana drużyna Ogniwa, wyrównana we wszystkich liniach dźwżyła w tym spotkaniu inicjatywę, dyktując tempo i ton gry.

Młody atak Ogniwa nieporównanie częściej gościł na przedpolu bramki Jurowicza i co ważniejsze — nie zlekkał ze strzałem. Szczególnie w pierwszej części gry Jurowicz miał pełne ręce roboty, — podczas gdy po przeciwnym stronie Jedyny groźny strzał, godny zanotowania, oddał w tym okresie gry Mordarski (z rzutu wolnego).

Błysnął dobrą formą Rajtar, a Radoń był prawdziwym kierownikiem ataku. Doskonale zagrała pracowna linia pomocy, z meczu na mecz coraz lepszym Pawlikowskim i opoką — Kaszubą na czele. Bez błędnie pracowała żelazna trójka obronna, likwidując w ostatniej instancji wszelkie zakusy na swą bramkę.

W sumie, wyrównana, ambitna młoda drużyna Ogniwa, w ogniowej próbie z historycznym rywalem zdała egzamin na bardzo dobrze.

Gwardia we wczorajszym meczu to przede wszystkim Jurowicz. Wspaniały refleks — idealne wyczucie sytuacji i rutyna wielu setek spotkań pozwoliła mu na skuteczne interwencje w najtrudniejszych momentach. Można powiedzieć, że właśnie Jurowicz potrafił wyrównać swą wspaniałą grą rzucającą się w oczy różnicę sił w polu i oh to może so-

(Dokończenie na str. 3)

CSR—Rumunia 2:2 (1:1)

PRAGA (obsł. wł.) W dniu wczorajszym rozegrano w Strahovle, między państwowy mecz piłkarski pomiędzy reprezentacją Czechosłowacji a Rumunią. Spotkanie to po wyrównanej grze zakończyło się wynikiem nierozstrzygniętym 2:2 (1:1). Pierwszą bramkę dla CSR uzyskał Cejp, wyrównał Vancin.

Po pauzie Czechosłowacy znowu uzyskują prowadzenie, jednak Rumuni wyrównują, uzyskując wynik nierozstrzygnięty.

Groźna sytuacja podbramkowa

Groźnie było pod bramką krakowskiego Włóknierza — wleś po przerwie. Napastnik radliński — Szlegel o włos nie zdobył bramki, lecz wybiegający Piętko zdążył w porę chwycić piłkę, idącą do bramki.

Zacięty mecz na Łudwinowie

Górník Radlin wywozi punkt z Krakowa remisując z Włókniarzem 1:1

Po ostatnich porażkach poniesionych w meczach z Budowlanymi, Włókniarzem Łódzkim i krakowskim Ogniwo, Włókniarz Kraków do meczu z Górnikiem Radlin wystąpił z silną wolą zwycięstwa i zrehabilitowania się za trzy porażki.

Jednakże drużyna łudwinowska natrafiła na zacięty opór twardo grającej drużyny Górnika, opór, którego nie potrafiła przełamać, by zdobyć dwa punkty. Górník Radlin raz jeszcze udowodnił, że zajmowana przez niego trzecia lokata w tabeli nie jest bynajmniej dziełem przypadku i że zalicza się on nadal do drużyn, które nie tylko na swoim boisku, ale i w meczach wyjazdowych nie łatwo oddają punkty.

Górnicy nie zamierzali bynajmniej odegrać roli „koźła ofiarnego” i oddać bez walki punkty gospodarzom. Przeciwnie. Wielokrotnie ujmowali inicjatywę gry w swoje ręce i stwarzali raz po raz groźne sytuacje pod bramką Piekły.

Sytuacje te były tym niebezpieczniejsze, że obrona Włókniarza grała słabo, popełniając wiele błędów. Nawet Łasiewicz kilkakrotnie dawał się ominąć Frankemu, toteż przy większej przytomności napastników Górnika, mogli oni zdobyć kilka bramek.

Z drugiej strony jednak gdyby atak Włókniarza na przedpolu bramkowym Górnika nie bawił się w zawile kombinacje całej piątki, lecz strzelał z każdej dogodnej pozycji, Górník mimo swej zdecydowanej i twardej obrony, odjechałby do Radlina z sporym bagażem bramek. Ten chroniczny błąd ataku Włókniarza, jakim jest kołowanie aż do znudzenia z piłką pod bramką przeciwnika, nie pozwala „zielenym” na uzyskiwanie sukcesów, na które z przebiegu gry wielokrotnie nasuwały.

W drużynie krakowskiej tym razem oprócz obrońców zawiedli: Biełnik w pomocy oraz Parpan i Bożek w ataku. Prawoskrzydłowy Włókniarz miał kilkakrotnie doskonałe okazje do rozstrzygnięcia meczu na korzyść swego zespołu, ale okazało się, że zaprzeczając w sposób kompromitujący.

Górník miał najsilniejsze swe punkty w Budnym w bramce, środkowym pomocniku Grzegorzcyku oraz w Frankem i Dybale w ataku.

Wynik remisowy, który przypuszczalnie nie zadowolił żadnej z walczących drużyn jest jednak sprawiedliwy.

Składy drużyn:

GÓRNIK: Budny, Pytlík, Bober, Zdrzałek, Grzegorzcyk, Kurzeja, Węglarz, Szleger, Franke, Włósnowski, Dybala.

WŁÓKNIARZ: Piekło, Jodłowski, Piekulski, Górecki, Łasiewicz, Biełnik, Parpan, Konopelski (Browarski), Nowak, Bożek, Głajcar.

PRZEBIEG GRY

Obydwie drużyny już w pierwszych minutach inicjują szybkie i groźne ataki, przy czym Górník zdobywa w 8-ej minucie bramkę ze strzału Frankiego, której nie uznaje sędzia na skutek wyraźnego „spalnego”.

Rzut wolny bity przez tego samego zawodnika w 12-ej minucie przechodził tuż obok słupka.

W 15-ej minucie Włókniarz uzyskuje prowadzenie ze strzału Nowaka, który centrę Głajcara z najbliż-

Ogniwo-Gwardia 0:0

(Dokończenie ze str. 1)

bie wpisać do swego pamiętnika świetnie zagrany mecz i zasługę zdobycia jednego punktu.

Słynny atak mistrza Polski przetrwał kryzys. Jedyne Mordarski stanął w tym dniu groźbą dla defensywy przeciwnika, ale w takim spotkaniu to o wiele, o wiele za mało.

W liniach obronnych Gwardii poza Jurowiczem najlepszy boczny pomocnik i Dudek.

PRZEBIEG SPOTKANIA:

Jak od lat, z miejsca pełny wyśitek i ostre tempo.

W 3 min. pierwszą groźną sytuację likwiduje pewnie Jurowicz, a w następnej z kolei Hymczak wyłapuje centrę Kohuta.

W 6 min. wolny bity ostro przez Mordarskiego broni Hymczak i piłka błyskawicznie przenosi się na drugą stronę, gdzie Jurowicz paruje strzał Misiaka.

W 9 min. Misiak przetrzuca piłkę do środka. Pawłowski skierowuje głową piłkę do siatki i Jurowicz broni z trudem, ale pewnie.

W 13 min. Pawłowski strzela ostro obok słupka, a w chwili potem marnuje 100 proc. okazję do strzelenia bramki, nie trafiając w piłkę.

Próbuje zdolności strzeleckich Rajtar, ale wjadł w jego „bombę” grzęźnię w rękach Jurowicza. Mnożą się rzuty różne, mijające bez efektu, po czym znowu „bomba” Bobuli paruje pewnie niezawodny Jurowicz.

Sygnal przerwy przyjmują zwolennicy Gwardii z ulgą.

Po zmianie pół tempo słabnie, a do głosu dochodzą goście i przez 10 minut mniej defensywnie gospodarzy pracują ciężko. Ale i Jurowicz w dalszym ciągu nie ma odpoczynku.

Ostre strzały Radonia broni on z trudem, po czym dwukrotnie wyłapuje piłkę na przedpolu.

W 15 min. miejsce Gamaja zajmuje Kotaba. Walka toczy się ze zmiennym szczęściem przy czym ataki obu walczących drużyn załamują się na obronie.

Strzał Mordarskiego likwiduje Hymczak, a „bomba” Bobuli przechodzi o centymetry od celu. Strzela z kolei Gracz, ale także niecelnie.

Końcówka należy znowu do Ogniwa.

W 40 min. gorąco pod bramką Jurowicza. Strzela Bobula, poprawia Radon, ale piłka odbija się od nóg zawodników. Groźną sytuację wyjaśnia Misiak, przetrzucając głową piłkę znowu w 100 proc. pozycji — ponad poprzeczką.

W 42 min. strzela jeszcze Bobula ostro, ale obok celu.

Nareszcie gwizdek sędziego, koniec wyścigu zawodników na boisku i pełne odprężenie na widowni.

Przeciwnicy podzielili się punktami. Widzów 30.000. (A. G.)

szej odległości zamienia w pierwszą i jak się później okazało jedyną bramkę dla swych barw.

Górník nie zrażając się utratą bramki atakuje groźnie, przy czym napastnicy radlińscy w przeciwnieństwie do swych kolegów z ataku krakowskiego, nie bawią się pod bramką Piekły w zawile kombinacje, tylko strzelają z każdej pozycji.

W 32-giej minucie groźny strzał Węglarza po ładnej i szybkiej akcji całego ataku gości, broni Piekło na róg. Bramkarz Włókniarza w kilku minut później ratuje swą drużynę przed utratą pewnej bramki, kiedy wypuszczony do środka przez Frankiego Szleger, strzela z kilku kroków w sam środek bramki. Piekło odbija jednak piłkę, a zamieszanie podbramkowe wyjaśnia Łasiewicz.

Po pauzie Parpan dwukrotnie w 10-ej minucie zaprzeczając dogodną pozycję do podwyższenia wyniku.

W 16-ej minucie rzut wolny bity przez Frankiego trafia w mur graczy Włókniarza. W minutę później Górník uzyskuje wyrównanie.

Piekło wybiega niefortunnie z bramki i Szleger przetrzuca piłkę głową do siatki ponad bramkarzem Włókniarza.

Od tej chwili obie drużyny dążą do zdobycia zwycięskiej bramki, grając ostro, zwłaszcza na przedpolach bramkowych. Raz po raz powstają groźne sytuacje to pod bramką Budnego, to znowu po przeciwną stronę boiska, ale obaj bramkarze są zawsze na stanowiskach, likwidując niebezpieczeństwo.

Pod koniec meczu goście uzyskują lekką przewagę, ale wynik 1:1 nie ulega już zmianie.

Zawody prowadził słabo ob. Bułkiewicz z Warszawy.

Widzów 8 tysięcy.

(d.)

Mogło być odwrotnie

Szczęśliwa wygrana Budowlanych nad Kolejarzem Poznań 3:1 (0:0)

CHORZÓW (Tel. wł.) Tylko początkowe minuty dawały nadzieję, że Budowlani strzelą bramkę w powyższym meczu. Bowiem od samego początku drużyna chorzowska rozpoczęła atakować z impetem i przez 20 min. usadowiła się na przedpolu bramkowym Kolejarzy poznańskich. Goście ścignęli wszystkich niemal graczy do defensywy, tak że nawet Anioła hasał po własnym polu karnym.

Jednak atak Budowlanych grał początkowo tak źle, że nie był w stanie zdobyć bramki. Kombinowano wazzer, podawano piłkę tak długo, aż wreszcie chwycił ją przeciwnik i wykopał w pole. Nieliczne strzały do paury bronił bramkarz poznański z powodzeniem.

Gra wyrównała się od 30 min. i do paury nie wykazała niczyjej przewagi.

Zupełnie inny obraz przybrała gra po przerwie. Przez 15 min. wydawało się niemal pewne, że Kolejarze zejdą z boiska jako zwycięzcy. Przygnietli oni silnie gospodarzy, lecz Janik w bramce spisywał się dzielnie, jak również obrona nie dopuszczała do zdobycia bramki.

Budowlani zmienili w ataku Bożka na Januszka. Okazało się to skuteczne, gdyż po 20 min. przewagi gości do głosu przyszli z powrotem

Budowlani i uzyskali lekką przewagę.

W 20 min. Januszek przypadkowo zdobył prowadzenie dla Budowlanych, co tak załamało Kolejarzy, że pozwolili Spodzieję przedrzeć się przez linie obrony i zdobyć w 5 min. później drugą bramkę.

Trzecią bramkę dla Budowlanych zdobył ponownie Januszek, a na parę sekund przed końcem, honorowy punkt dla gości uzyskał Twardowski.

Sędziował dobrze p. Bartyzel z Krakowa. Widzów 20 tys.

Sam Cieślik nie wygra meczu

Włókniarz Łódź—Unia Chorzów 3:1 (1:0)

ŁÓDŹ (tel. wł.). Mecz łódzkiego Włókniarza z chorzowską Unią zapowiadał się wyjątkowo ciekawie i zgromadził 25 tys. widzów.

W pierwszej połowie gry Unia grała dobrze, bardzo efektywnie i nic nie zapowiadało, że zejdzie z boiska pokonana.

Łódzianie byli niedokładni w podaniach i gra ich była obliczona raczej na przypadek. Poza tym Unia była drużyną bardziej wyrównaną, podczas gdy w zespole łódzkim byli dwa słabe punkty w ataku. Błąd go-

ści polegał na tym, że niemal wszyscy grali na Cieślika.

Po przerwie sytuacja się zmieniła. Włókniarz nabrał rozpędu i zagrał to spotkanie w drugiej połowie bardziej bojowo.

W zespole Włókniarza bardzo dobrze zagrał Szczyrbyński. Baran w obronie i pomocnicy Urban i Kalużyński. Słabiej grali Zygmunek i Bomba.

W drużynie Unii bardzo dobry jak zresztą zwykle wszechobylski Cieślik i Suszczyk. Lepiej podobał się atak, niż formacje defensywne, które nie były wolne od błędów.

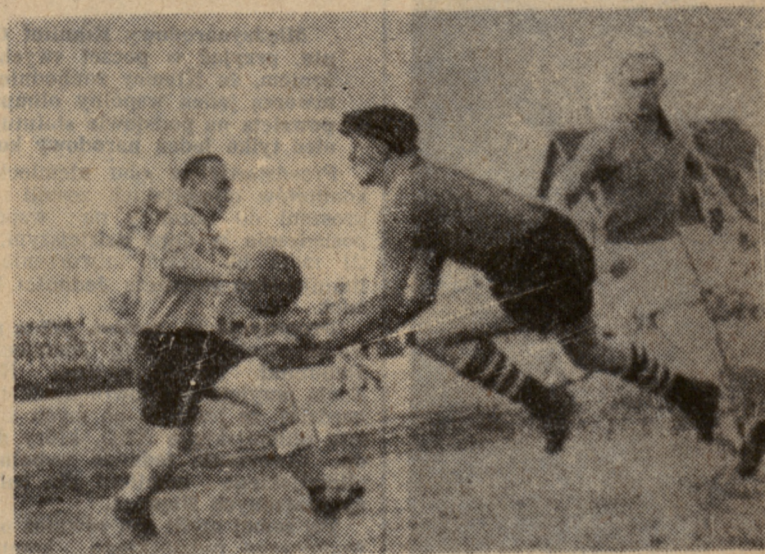
Po początkowo nerwowych podaniach zakończonych błyskawicznym strzałem Szczyrbyńskiego z jednej strony, a Cieślika z drugiej — stopniowo rozwija się gra szybka i sytuacje zmieniają się błyskawicznie.

W 16 min. Hogendorf z podania Szczyrbyńskiego zdobył piękną bramkę. Teraz inicjatywę przejmują Unia, która posiada ją aż do przerwy, lecz której niewykorzystuje.

Po pauzie drugą bramkę dla łódzian w 11 min. zdobywa Gustowski głową, przedłużając rzut wolny Barana, a w 27 min. Szczyrbyński po ładnym zagranie Hogendorfa z Bombą, otrzymał piłkę i strzelił obok wybiegającego Wyrobka.

Akcje Unii straciły mocno na impetie. Jedyne Przeherka w 35 min. zdobył się na silny strzał, ale trafił w słupek, piłkę pochwycił Cieślik i skierował ją do siatki. Unia miała jeszcze jedną dobrą okazję do zdobycia bramki, ale gdy Szczyrbyński był w polu nikt nie zdobył się na celny strzał, do opuszczenia przez niego bramki. Zawody prowadził p. Walter z Poznania.

Budny w akcji

Doskonałą formę w sobotnim meczu Górník—Włókniarz Kr. wykazał bramkarz Budny, którego widzimy na zdjęciu wyłapującego strzał jednego z pomocników krakowskich.

Ogniwo bytomskie mogło wygrać z CWKS-em

CWKS-Ogniwo 1:0 (1:0)

BYTOM (Tel. wł.) Jest to już czwarty z rzędu wynik 0:1, jaki uzyskuje Ogniwo w spotkaniach ligowych. Tym razem jednak Ogniwo mogło być z powodzeniem odesłane swego przeciwnika do domu z takim samym rezultatem w jakim przegrało. Bytomiaczy mieli bowiem wiele okazji do zdobycia bramki, a zwłaszcza w początkowych minutach, kie-

dy drużyna warszawska grała zupełnie źle.

Niestety Ogniwo bytomskie grające krótko a specjalnie wszcz, nie mogło znaleźć drogi do bramki CWKS-u. Specjalnie Kulawik i Wiśniewski jak i Wiczeorek, przez swe kunktatorstwo wiele przyczynili się do przegranej swej drużyny.

Aczkolwiek Stefaniszyn miał wiele w tym okresie do roboty, jednakże strzały napastników bytomskich były tak słabe, że z łatwością likwidował on wszelkie zakusy napastników miejscowych.

Od 20 min. CWKS przejął inicjatywę w swe ręce, zagrał szybko, długimi podaniami i w rezultacie Sopotek zdobył zwycięską bramkę w 40 min.

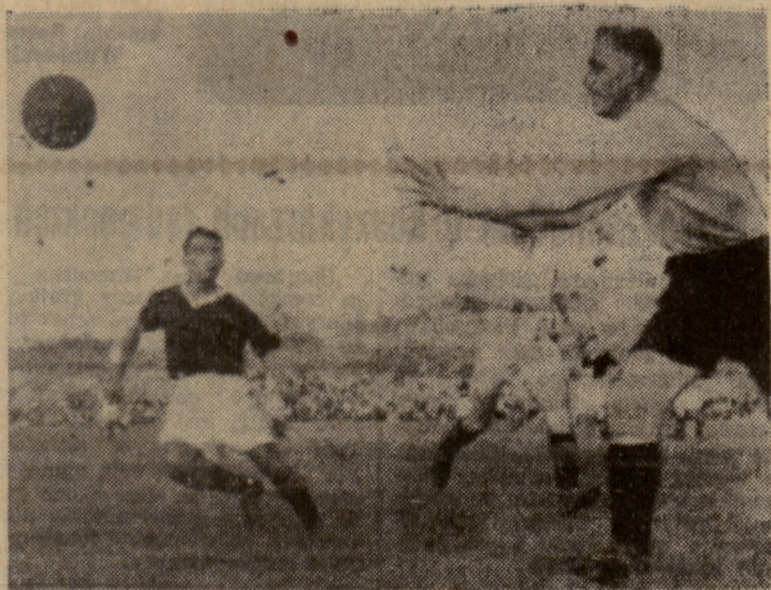
Skromny nie był w stanie jej obronić.

Po pauzie gra była wyrównana, a szeregu pozycji bramkowych nie wykorzystano obustronnie. Mecz w sumie był dość ciekawy, lecz dla zwolenników Ogniwa — denerwujący. W CWKS dobrze grali Janeczek, Sopotek i Stefaniszyn, a w Ogniwie Skromny, Narloch i Culik.

Sędzia Szaifer z Szczecina dobrze.

Widzów 20 tys.

I ten strzał nie był niebezpieczny

Bramkarz Ogniwa — Hymczak rzadko był zatrudniony. Wyłapywał on tylko dośrodkowania, oraz nieliczne strzały napastników Gwardii oddane z dużej odległości.

Mimo słabej gry

Kolejarz W-wa wygrywa z Gwardią Szczecin 5:0 (2:0)

WARSZAWA (tel. wł.). Występ Gwardii szczecińskiej w Warszawie nie udał się zupełnie. Awizowana dobra forma zespołu szczecińskiego nie wystarczyła na przeciwnie nawet grającego Kolejarza warszawskiego, który w tym spotkaniu mógł uzyskać dużo wyższy wynik, gdyby nie eksperymentalny skład. Grający bowiem na lewym łączniku Zelenay i Łabęda na drugim łączniku, zawiedli zupełnie. Również słabym był Łącz. Najlepszym w ataku był Kobyłański — strzelec trzech bramek. Wesołowski popełniał szereg błędów i grał egoistycznie. Najlepsza u gospodarzy była pomoc i obrona. Borucz poza dwoma strzałami nie miał wiele roboty.

Gwardia szczecińska to zespół niezły, ale zbyt powolny i niewystarczający na pokonanie — jak się

zdaje — żadnej ligowej drużyny. Pod koniec gry Gwardia grała w dziesiątkę, gdyż Bonazzo zszedł z boiska kontuzjowany.

Przebieg gry wykazał przez cały czas wybitną przewagę Kolejarza. Strzelali na bramkę nie tylko napastnicy, ale również i pomocnicy, a nawet i obrońcy. Tylko dwukrotnie napastnicy Szczecina zagrozili bramce Borucza, a niebezpieczne te strzały obronił on pewnie.

Bramki dla Kolejarza uzyskali: Kobyłański — 3, Zelenay i Łącz. Przy rzucie wolnym, który egzekwował Łącz — bramkarz szczeciński upadł na słupek, doznając kontuzji. Został on zastąpiony przez rezerwowego.

Słabym sędzią był p. Szczur ze Sosnowca.

Sezon kajakowy w pełni

Czy dojdzie do utworzenia wspólnego Komitetu Olimpijskiego Niemiec?

Międzynarodowy Komitet Olimpijski uchwalił na Kongresie w Wiedniu, przyjąć w poczet swych członków Niemcy zachodnie z tym zastrzeżeniem, że Niemcy zachodnie i Niemiecka Republika Demokratyczna, utworzą jeden wspólny olimpijski komitet Niemiec. Uchwała ta została powzięta na podstawie statutu, który mówi, iż w każdym kraju może istnieć tylko jeden narodowy komitet olimpijski.

Przedstawiciele obu niemieckich komitetów olimpijskich zostali zaproszeni do Lozany na wspólne posiedzenie w dniu dzisiejszym, tj. 21 maja br. celem utworzenia olimpijskiego Komitetu Jedności Niemiec.

Propozycja ta, została przez przewodniczącego komitetu Niemieckiej Republiki Demokratycznej Kurta Edela przyjęta z zadowoleniem, tym bardziej, że jest ono po myśli komitetu olimpijskiego NRD, który dąży do utworzenia jednego wspólnego olimpijskiego komitetu dla całych zjednoczonych Niemiec.

Tę samą myśl jest również przewodniczący radzieckiego komitetu olimpijskiego, Konstanty Adrianow, który w swej wypowiedzi na temat Igrzysk olimpijskich w Helsinkach — podkreślił, iż życzeniem ZSRR jest, aby Niemcy byli na Olimpiadzie reprezentowane przez ogólnoniemiecki zjednoczony Komitet Olimpijski. Adrianow wyraził nadzieję, że przedstawicielom obu niemieckich komitetów olimpijskich uda się w Lozannie uzgodnić najważniejsze problemy sportu niemieckiego, w ten sposób, by na Olimpiadzie w Helsinkach zjednoczone Niemcy występowały jako rzeczywisty członek MKO.

Teraz więc tylko od jednomyślności delegatów Niemiec zachodnich i NRD, zależy — czy na konferencji

w Lozannie dojdą oni do porozumienia, uzgodnią wszelkie sprawy reprezentacji olimpijskiej obu części Niemiec i wyłonią wspólny zjednoczony ogólnoniemiecki Komitet Olimpijski.

Gdyby jednak do porozumienia nie doszło, wówczas przyjęcie Niemiec zachodnich na członka Międzynarodowego Komitetu Olimpijskiego, wydane z zastrzeżeniem — musiałyby być cofnięte. Było by to równoznaczne z niewzięciem udziału przez sportowców niemieckich w Olimpiadzie, która w r. 1952 odbędzie się w Helsinkach.

Na specjalnym posiedzeniu MKO przewodniczący komitetu olimpijskiego NRD, Kurt Edel i członkini zarządu Anna Strauss, informowali członków MKO o życiu sportowym w Niemieckiej Republice Demokratycznej. Udzielone informacje, znalazły w oczach członków MKO pełne uznanie, tym bardziej, że sport w Niemieckiej Republice Demokratycznej, prowadzony jest w myśl zasad, przepisów i idei olimpijskiej — w przeciwieństwie do sportu zachodniego, który w każdej imprezie widzi tylko i wyłącznie interes pieniężny.

Wyniku konferencji w Lozannie oczekuje z wielkim zainteresowaniem cały świat sportowy a specjalnie kraje demokracji ludowej.

Zgadywanka piłkarska

Wielu kibiców odznacza się dobrą pamięcią. Pamiętają oni wyniki, jakie ich drużyna uzyskuje przed kilku a nawet kilkunastu laty w ważniejszych spotkaniach, znają szczegóły spotkań międzypaństwowych rozegranych już dawno, nie są im obce nazwiska słynnych zagranicznych piłkarzy, wspominają grę wielu doskonałych polskich zawodników.

Poniżej podajemy 10 pytań dla kibiców, posiadających dobrą pamięć. Zgadywanka będzie nieco trudniejsza, zwłaszcza dla zwolenników piłkarstwa młodszej generacji, którzy nie potrafią odpowiedzieć na

wszystkie pytania, dlatego zamieszczamy na tej samej stronie rozwiązanie. Ale radzimy zastanowić się i sięgnąć po rozwiązanie tylko w wypadkach koniecznych.

1. Jak nazywał się słynny bramkarz hiszpański, broniący w latach dwudziestych w reprezentacji Hiszpanii?

2. Jak było najwyższe zwycięstwo odniesione przez pierwszą reprezentację Polski w międzypaństwowych spotkaniach?

3. Jaka była najwyższa porażka poniesiona przez pierwszą drużynę Polski w międzypaństwowych meczach?

4. Czy istniała w Warszawie trzecia drużyna ligowa w latach 1927—1939 i jak się nazywała?

5. Czy widzieliśmy na stadionach polskich słynnego środkowego napastnika szwedzkiego Gunara Nordhala i kiedy?

6. W których latach pierwsza liga piłkarska nasza liczyła 14 drużyn?

7. W którym roku debiutował w barwach Wisły Mieczysław Gracz?

8. Czy gościli w Polsce ligowa drużyna radziecka i jakie uzyskała wyniki?

9. Jak się nazywała drużyna, która w r. 1947 w eliminacjach o wejście do ligi, została pokonana przez Wisłę w rekordowym stosunku 21:0.

10. W którym roku zmarł jeden z naszych najlepszych piłkarzy, długoletni kapitan związkowy — Józef Raluża?

Aktualności

piłkarskie

W lidze duńskiej najlepszą drużyną piłkarską jest dotychczas Akademisk, która posiada 27 punktów przy 7 straconych. Na drugiej pozycji znajduje się Aarhus 18:8 punktów.

Jak podaje prasa austriacka, sportowcy Wiednia będą mieli możliwość jeszcze w tym roku oglądać jeden z najlepszych zespołów piłkarskich świata, radziecką drużynę Dynamo (Moskwa). Na zaproszenie skierowane do zarządu Dynama, przez Austriacki Związek Piłki Nożnej, piłkarze radzieccy odpowiedzieli pozytywnie i w wypadku ich przyjazdu rozegraliby spotkanie z kombinowanym zespołem Wackera i Austrii.

W tabeli ligi belgijskiej na czele kroczy Anderlecht z 38:28 punktami przed Racing Mecheln 36:24.

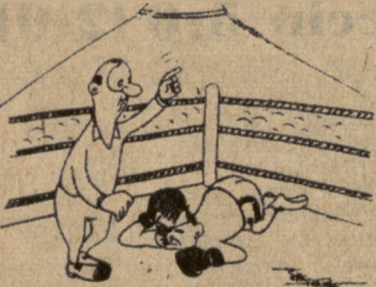
Humor sportowy

PRZED MECZEM
OGNIWO—GWARDIA

— Przecież przyrzekłeś mi meczu, że pójdziemy na wycieczkę...
— Tak, ale w ostatniej chwili dostałem bilet, i nie ma siły, która by mnie powstrzymała od pójścia na ten mecz.

ROZTARGNIONY SĘDZIA

— ...osiem... dziewięć... DZIEŚIĘĆ... poniedziałek... wtorek... środa... czwartek... piątek... sobota... NIEDZIELA! styczeń... luty... marzec...

Fotokronika
PIEKARZA

Fragment z rozegranego ostatnio międzynarodowego meczu piłkarskiego Chemie Lipsk—Ostrava. Mecz ten, jak wiadomo, zakończył się zwycięstwem piłkarzy niemieckich 2:0

Ze spotkań o mistrzostwo Europy w koszykówce. Powyżej fragment z meczu CSR—Belgia, po lewej z meczu Francja—Włochy. Tegoroczne mistrzostwa Europy wykazały doskonałą formę koszykarzy radzieckich, którzy zajęli pierwsze miejsce

W ub. czwartek odbyły się na torze kolarskim Ogniwa, długodystansowe wyścigi kolarskie na 55 km (125 okrążeń toru). Zwyciężył zawodnik łódzki — Bek, w czasie 1.24.37 godz. Zdjęcie na prawo trójka zawodników przed finiszem. Prowadził Bek, za nim Leskiewicz i Dąbrowski

Grupa zawodników na starcie przed biegiem na 55 km. Z 21 zawodników ukończyło bieg zaledwie sześciu. Doskonałymi kolarzami okazali się — poza Bekiem, Klabiński, Borucz i Wiśniewski

Prasa zachodnia o koszykarzach radzieckich

Sukces sportowców Związku Radzieckiego w słodnych mistrzostwach Europy w piłce koszykowej w postaci zdobycia (bez porażki) tytułu mistrzowskiego, odbił się głośnym echem również w prasie sportowej krajów zachodnich. Wszystkie pisma zgodnie podkreślają bardzo wysoki poziom zawodów. Równocześnie stwierdzają one, że paryskie mistrzostwa Europy wykazały znakomite wyszkolenie i przygotowanie koszykarzy ZSRR.

Sportowa prasa francuska pisze, że zawodnicy radzieccy grający w koszykówkę muszą być zapewne takimi dobrymi długodystansowcami, a przede wszystkim szkoczkami.

„L'Equipe” podaje, że zwycięstwo ZSRR nad niezłym zespołem Danii w „rekordowym” stosunku — 109:13, zaskoczyło całą opinię sportową Francji. To samo pismo uważa, że jedynym przeciwnikiem dla koszykarzy radzieckich mogliby być tylko Argentyńcy.